

Rupturile de menisc

Anatomia genunchiului

Articulațiile în general, sunt constituite din totalitatea elementelor prin care oasele se unesc între ele. Genunchiul, cea mai mare articulație a corpului omenesc, este alcătuit din:

- suprafețe articulare, acoperite de cartilaj; capatul distal al femurului (epifiza); capatul proximal al tibiei și suprafața posterioară a rotulei
- mijloace de unire: capsula și ligamentele (colaterale medial și lateral, încrucișate anterior și posterior, patelar, etc)
- meniscurile intern și extern, se situează între suprafețele articulare fiind două formațiuni fibrocartilaginoase. Rolul lor este de a amortiza șocurile și de stabilizare a genunchiului.

Leziunile meniscale (ruptura de menisc) – pot fi posttraumatice sau degenerative.

Cele două meniscuri (meniscul intern și meniscul extern) pot fi lezate ușor printr-o mișcare de rotație a genunchiului în timpul unui efort susținut. Ruperea parțială sau totală a meniscului apare la o mișcare bruscă de torsiune sau de rotație a coapsei, în timp ce piciorul stă pe loc (de exemplu, la întoarcerea bruscă pentru a lovi mingea de tenis). Gravitatea unei rupturi depinde de localizare și extensie.

Simptome

- Durere de intensitate moderată sau severă. Durerea intensă apare când un fragment de menisc rămâne între femur și tibie.
- Tume factie
- Blocaje articulare

Simptomele unei leziuni ale meniscului pot să se remita spontan, dar frecvent simptomele persistă și necesită tratament.

Tratament

Tipul de tratament este ales de către medic, în funcție de gradul leziunii meniscale, integritatea celorlalte structuri ale genunchiului, nivelul de activitate al pacientului, vârsta acestuia, starea de sănătate generală și timpul scurs de la accidentare.

În cazul în care aceste leziuni necesită intervenție chirurgicală aceasta poate fi o intervenție chirurgicală artroscopică minim invazivă.